

Skjernøyposten

— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR. 2

VÅREN 1981

13. ÅRG.

SKJERNØY

REVYEN

Skjernøy har fått sitt første amatørteater. Og det ble framført revy fredag 8. og lørdag 9. mai, med tilsammen 3 forestillinger. Og folk "løb av husan". Hele 260 personer møtte tilsammen opp på de tre forestillingene. Billetter var lagt ut til salg på krambua, og alt var utsolgt unntagen noen få til siste forestilling.

Revyen foregikk på skolehuset hvor ca. 35 aktører (både unge og eldre av øyas folk) hadde drevet iherdig trening i ca. 3 måneder på de ni sketsjene og visene som ble framført. Og resultatet ble det aller beste. Folk lo så tårene trillet. Hvem skulle tro at Skjernøy hadde så mange amatører som opptrådte med en profesjonell sikkerhet og framførelse. Det som ble framført var en visé om Valvikveien, en

sketsj om turistene, om skoleskyssen, et utdrag fra et kommunestyremøte, videre en samtale søndags formiddag, Foreningsånd, Intervall, Ettermiddagskaffe og Tupperselskap. Aktørene hadde laget en fin scene, med fine dekorasjoner. Scenelys var lånt fra Mandal. Ideen til det hele var vel først satt ut i livet av Karin Abrahamsen og etter at flere var blitt interessert ble det satt opp oppslag om de ville møte på skolehuset på en bestemt ukedag. Og allerede fra første stund var frammøtet stort. Mest unge møtte, men også en del eldre og samarbeidet om å lage tekster og skaffe de nødvendige rekvisita og kostymer var godt helt fra begynnelsen. Vi vil gi honør til alle arrangørene og artistene og en spesiell blomst til lederen og drivkraften for det hele, Agnethe Kjellin. På spørsmål om det er flere revyer i vente, lover hun ikke noe, vi fikk heller vente å se senere. Pengene som kom inn ved billettsalget skal i sin helhet gå til skolehuset, som trenger det sårt.

SØNDAGSSKOLETUREN 1981.

Søndag 10. mai ønsket vi Skjernøy søndagsskole velkommen til Skogtun i Øyslebø, leirstedet som Vest-Agder søndagsskolekrets nå eier. Vi ønsket også sommeren velkommen. Det var et strålende fint vær som vi alle lenge har lengtet etter, og ca. 50 barn m/foreldre møtte fram. Etter hvert samlet vi oss ved hvert vårt bord og spiste medbrakt mat. Mona Høye fra Høye i Øyslebø kom og holdt en "solid" andakt for oss, og gav oss alle noe å tenke på. --- Så hadde vi omvisning i nybygget på Skogtun og dette var blitt fint og greit. Ellers ble barna aktivisert med sekkehopping, "potet-setting", og fotballen rullet også på Skogtun, til glede for barn og fedre. - Noen prøvde også temperaturen i Høyevannet og fikk sitt første sommerbad.

Etter en god kaffekopp og brus, delte vi ut bilder og blad til alle barna, med hilsen fra søndagsskolen. Det er ansvarsfullt, rikt og festlig å være med i søndagsskolearbeidet, og det gir en inspirasjon til å fortsette i dette ansvarsfulle arbeidet etter en slik positiv og fin tur. Til slutt vil jeg minne om søndagsskolens minneord for dagen, søndag 10. mai: "De skal lovsynge Herrens navn". Salme 148,13. Måtte det bli mere lovsang også i hverdagen for oss alle. Vi ber om forbønn for søndagsskolen og alle medarbeiderne.

Hilsen Skjernøy søndagsskole.

V. H. W.

-----

17. mai ble feiret på tradisjonelt vis på øya, med tog fra Valvik, deretter gudstjeneste v/prost Stensager, bevertning og idrettsleker m/premieutdeling. Et musikk-korps fra Mandal møtte toget og var med til kapellet. Dessverre satte regnvær en liten demper på humøret, men regnet gav seg etter hvert. 17. mai feiringen på Skjernøy er populær og en masse folk hadde møtt fram. Også Mauritz Jør-

gensen, på 87, var møtt fram på kapellet. Dette var som vanlig nydelig pyntet og det er Ellen Herstad som står for denne bedriften. Kranspåleggelsen ved minnestøtten var ved Torgeir Berge. Ellers koset både barn og voksne seg på skolehuset etterpå med luftgeværskyting, lykkehjul, pilkast, fiskedam og "restaurant". I store trekk en vellykket dag. -----

SK
Redal
I rec
George
Jensa
Adr.
Postg
Kont
Mrs.
Adr.
Brook
Abonn
U.S.A.

LITT

Hurra
og me
krelle
alred
ers k
no", s
på mar
etter
mai, h
kg på
inn me
ker 5-
sesong
Ennå e
til øy
Farest
den ve
ta "Rø
Det er
derne
re tur
bak se
i vint
100 ga
fangst
stor t
4 dage

SKJERNØYPOSTEN

Redaktør: Sigurd Aalvik
Tlf. 68611.
I redaksjonen: Håkon Karlsen,
Georg Walvick og Norvald
Jenssen.
Adr. Skjernøy, 4500 Mandal.
Postgirokonto: 5 42 53 68.
Kontakt i U.S.A.
Mrs. Elinor Kristiansen.
Adr. 853 - 58st
Brooklyn N.Y. 11220
Abonnementspris pr. år kr. 10,-
U.S.A. \$ 2.-

LITT FISKEPRAT

Hurra, sommeren er her igjen, og med den kommer laksen og makrellen. Den første makrell er allerede tatt på drivgarn, 5 timers kjøring fra land av "Merceno", som er den første skøyte på mange år som fisker med garn etter makrell. De har nå, midt i mai, hatt fangster opptil 1400 kg på 120 garn, som blir dradd inn med kraftblokk. Pris til fisker 5-6 kr. pr. kg. nå i beg. av sesongen.

Ennå en ny fiskeskøyte er kommet til øya. Det er Harald Liseth, Farestad som har anskaffet seg den vel 60 fots store fiskeskøyta "Røringen" fra Vestlandet. Det er en noe eldre båt, men moderne utstyrt, og har allerede flere turer med garn i Nordsjøen bak seg. Røringen og Merceno har i vinter og vår fisket med vel 100 garn på revet, og de har fått fangster på opp til 6000 kg med stor torsk, sei og lange, på 3-4 dagers tur. Men været har be-

grenset fisket mye.

Ellers har småfisket med seiegarn under land vært bra i vinter og vår, og 3 båter har drevet med dette fisket. Lyra er kommet tilbake, og det er også kommet stor fin sei på 2-3 kg. Dagsfangster med ca. 40 garn har vært opptil 800 kg. Også på trollgarna var det bra med torsk, helst kilos torsk, og det er også blitt tatt en del torsk på pilk og snøre. Har hørt om en som fikk 30 torsk på pilken en morgen. Det blir nok ikke vanskelig å få kokefisk i ferien i år. Så vel møtt rundt fiskegrøta til sommeren.

Brynjult Wilhelmsen til minne.

Den 21/3 døde Brynjulf Wilhelmsen plutselig, 58 år gammel. Så fort kan det gå. Frisk og sprek den ene dagen og borte den neste. Brynjulf var en kjent og kjær person, ikke bare på hans hjemsted Farestad, men på hele øya, og kanskje ikke minst oppe i Mandal hvor han hadde sin arbeidsplass. Det var på Fiskernes Salgslag han hadde sitt arbeidssted i mange, mange år, og særlig da på fiskeutsalget i Konkoigata. Han hadde også en lang tjeneste som "ringer" med kirkeklokken på kapellet. Helt fra tidlig i 40-årene passet han trofast dette verv og ringte til gudstjeneste og ved andre anledninger. En tjeneste som det kanskje ikke legges mest merke til, men som likevel har sin store verdi.

Alle vil huske Brynjulf for hans lyse humør og kvikke replikker. Han hadde svært lett for å bli kjent med folk og fikk derfor mange venner. Det kunne også merkes på den store mengde som fulgte ham til hans siste hvilested. Skjelden har Mandals kirke vært så fullsatt til en begravelse.

Vi lyser fred over hans minne.

Ungdomsforeninger ble oppløst.

Ellers utover våren må vi først nevne utlodningen. I fjor på årsmøtet ble det, i stedet for den vanlige arbeidskomiteen utnevnt noen som skulle ta seg av innsamling av gevinster. Det var ikke småtteri som de greide å samle inn. Det ble en haug med gevinster, og mange folk var også møtt fram lørdag 28. mars. Resultatet ble kr. 14-450. Godt gjort. -- Videre var det også en rekeaften i mars som slo veldig godt an. Ungdomsgruppa sto for hele programmet. Så var det vårfest 1. mai, med sang av Indremisjonskoret i Mandal og tale av prost Stensager. Storesalen var nesten fullsatt på begge disse to festene.

Våren er her og en kan merke for hver dag at bjørka blir grønnere og grønnere. Må også kristenlivet bli det samme, at en alltid må skyte friske skudd, og være et villig redskap for Jesus, verdens Frelser.

Så går det mot sommer igjen, og stevner og utflukter står for døren. 14. juni er det båtturn til Landøy. Da blir res.kap. Hallingstad med. Turen blir lagt opp for å minnes evakueringen under krigen, og vi håper mange vil være med.

Skjernøy Kr. Ungdomsforening står nå tilsluttet Agder krets av det norske Indremisjonsselskap. Dette ble vedtatt med stort flertall på generalforsamlingen 22. april. Sakslisten var: Om Skjernøy kr. Ungdomsforening skulle slutte seg til en organisasjon eller ikke. Dette ble først stemt over, og 32 stemte for å gå inn i en organisasjon, mens 8 stemte mot. (Det var 40 frammøtte).

Sak 2 var valget mellom 3 organisasjoner som en utnevnt komite hadde kommet fram til. Det var, alt. 1: Agder krets av Norges kr. Ungdomsforbund. Alt. 2: Kr.sands krets av Det Norske Misjonsselskap. Alt. 3: Agder krets av Det Norske Lutherske Indremisjonsselskap. Etter en debatt der flere hadde ordet, ble disse organisasjoner satt under avstemming. Resultatet ble: Indremisjonen 33 stemmer, N.M.S. 3 stemmer, Ungdomsforbundet 0 stemmer, og 4 blanke stemmer.

Ungdomsforeningen har stått fritt siden 1971, da Sørlandets kr.

Det nærmer seg sommer og snart vil det kry av alle slags båter rundt om i skjærgården. Det er en herlig tid og det er deilig å slappe av med et fiskesnøre, eller ganske enkelt å tøffe rundt fra holme til holme. Men dessverre viser det seg at det er om sommeren at de fleste båtulykker skjer, så vi vil gjerne komme med en liten henstilling: Vis respekt for sjøen, selv en sommerdag! Det kan fort blåse opp og det er ikke alle båter som er like sjødyktige. Du kan få motorstopp, eller plast eller tauverk i propellen. Du har vel årer ombord, samt dregg? Det har reddet mange fra å få båten knust mot land. Glem heller ikke livbelte, flytevest e.l., spesielt hvis der er barn ombord. Stol ikke på at du er en flink svømmer. Det er begrenset hvor lenge en kan overleve, selv i forholdsvis varmt vann. Les de brosjyrer som er gitt ut om dette.

til s. 8

Det nærmer seg krabbesesongen og vi falt for fristelsen til å gjengi et flereårs gammelt innlegg i "Fædrelandsvennen".

KRABBESONGST.

Hei onger, ida må dere ner i stranna åsså fange småkrabber te mæ. Småkrabber? Sånnone strandkrabber? Å ska du bruke di te, pappa?

Æ ska bøtte de ud i svære krabber. Fårrektige edanes paltorsker. Åmmen du luer, pappa, Ingen vil vel bøtte strandkrabbane i fårrektie paltorsker.

Bare gå nå dore ner på stranna å fang småkrabber, så ska dere få se.

Ongane farer aste te stranna, å snart ligger de på kneane på steiner udi vannet, me endane i været, å nasa så nere vannflada at håret nesten dupper neri.

Der æ'dder ei svær ei. Se der, onner den steinen der. Den tørke æ ta.

Reddharen. Nå har æ'o. Men den knøttlille der henne i den tangtusta, den tør du vel ta. Ivrige øyner gransker stein å tang nere på gronna. Å flere å flere småkrabber havner oppi fadet. Raske hender farer ner til bonnen der sandkrabban står klare med sprigandes klør fårr å forsvare sæ.

Men vips, så æ di oppi fadet uden å få sjanse te å klybe.

Nå tror æ vi har nåkk strandkrabber, sier far. Å nå ska mi ud på fladholmen å fiske bergjult.

Han kommer draandes på noen sabla lange bambusstenger.

Ska du'kke bøtte småkrabbane i paltorsk, pappa. Eller ludde du bare?

Neida. Men vi kan'ke bøtte direkte, skjønner dere. Småkrabber æ den beste agh som fins fårr bergjylta.

Snart står far å to onger me hversiei stang på yddersia a Fladholmen. Femtoms spigger jørr nytte som søkke, å på hver krog spreller ei levandes småkrabbe.

Æ'd ikke dyrplageri åsså stikke krogen inn i ei levandes krabbe, pappa?

Æ vell ikke. Æ vett vare at ude i naturen lever en masse dyr å å dræbe andre dyr. Ingen spør om d'æ dyrplageri.

Å, nå har æ en. Stanga bøyer sæ

i en svær bue, mens far prøver å få bergjylta opp a vannet. Bergjylta æ butt i fasongen, tong i vekta, å sterk som få. Men det blir en kårt kamp.

Der farer fisken opp a vannet. Den krombøyde stanga jir'an ekstra fart i det han slepper vannet så fisken klasker i heia langt inne på oya. Der ligger han me brune, røe å grønne skjell, å me strittanes, piggete finner, Han æ hard i monnen å vrien å få laus a krogen.

Æ har'an æ au jubler en a ongane, å en ny fisk havner i lønga.

Denne ganga æ'dde en blåstål.

Krogane agnes me nye, levandes småkrabber. Å berjylt etter berjylt klasker i heia bag fiskerane.

Nå tror æ at vi har nåkk berjylte, sier omsider far. Du låfte å bøtte småkrabbane i svære krabber, pappa.

Men nå har jo berjyltane åde opp småkrabbane. Det spores en viss skuffelse i stemmen. Bare vent nå. Dere må'kke vere så utålmodie.

Berjylt æ den aller finaste agn du kan ha i krabbeteinane. Så nå ska mi inn etter krabbeteinane. De ska mi sette herude på dyba.

Så ska dere se i mårra tili om ikke mi har fått sjebelige paltorsk.

De æ inne å henter krabbeteinane som har ligge te vanning noen daer ve brygga. Far sjerer litt i di ferske berjyltan før de blir spidda på piggen inne i teinane. Og så blir teinane dråppa på passelig dyb. Minst femåtyve meter.

Neste mårran æ di ude me båden på samme stedet. En dåbbe blir fiska opp me ein bådshage. Å far jir sæ te å dra i teinetauet som æ glatt a maneider. Men far har arbeidshanskane på sæ, så'an ikke ska brønne sæ. Snart sjimter di teina nerei vannet, så vel oppe blir'o lempa ombord. Ivrige øyne kikker mellom spilane.

Å dø å hallanne. Der æ syv krabber i'o.

Neida deer æ minst ni, nei ti, Far åbner låkket på teina å kvikt farer handa hanses ner.

Ei krabbe blir raskt reben bagfra og lempa åver i ei plastbalje. Snart går neste krabbe samme veien. Svære brunrøe me sorte klotupper kravler di ront å sloss me verandre. Enkelte paltorsk bider sæ fast i kalven, å da blir der en liden drakamp fårr å få krabba laus. Ti krabber i denne teina, sier far. Di starter opp og kjører mod neste dåbbe.

Å vadde æ sa? smiler far. Har æ'kke nå holdt ord? Nå har mi bøtta småkrabbane ud i sjebelie paltorsk, har vi'kke? Jammen, det va'kke sånn mi mente, pappa. Det sjønner æ nåkk. Men d'æ nå eingang sånn her i livet at en æ nøyt te å gå lidegranne krogveier fårr å nå målet. Men nå tøffer mi hjem åsså koger krabbane.

VARDEN PÅ RYVINGEN

Som alle Skjernøypostens lesere vet så eier Ytre Farestad 2/3 av øya Ryvingen. Men varden på Ryvingen eies av Fyrvesenet. Den ble satt opp i 1832 og står på leid grunn, og har gjort det inn-til i år. Nå har folk på Ytre Farestad fått henvendelse fra Fyrvesenet om at de ønsker å kjøpe grunnen varden står på for kr. 140.--. At Fyrvesenet nå ønsker å innløse grunnen skyldes nok at staten i disse dager foretar en viss rasjonalisering av saker og ting den har i vårt vidstrakte land.

Her kommer bl-a. inn tusenvis av ringrettigheter som det betales noen få kr. pr. år for, men som jo skaper et veldig ekstraarbeide med å betale ut.

Men varden på Ryvingen står altså på leid grunn, og det var denne vi skulle se litt på. Kontrakten med Farestadfolk ble gjort i 1825 og lyder slik:

Vi underskrevene Fredrik Christoffer Gedde og jeg, Salve Rasmussen Farestad og eyere af øen Ryvingen erkjenner herved å være overenskommet om følgende: Jeg Salve Rasmussen Farestad af Halså sogn og medunderskrevene eiere overlader herved for oss og efterkommere eiere, en plect på det høieste punkt af denne øen af 12 alen i gjennemsnitt eller opvarde til at opsette et søemerke, ligesom vi og overlader fri adgang fra stranden til bygningsstedet for førmedte merkes

opsættelse og fremtidige vedlikehold. Hvorimot jeg, Fredrik Christoffer Gedde har underskriver på statens vegne og efter dertil given fuldmakt fra den nevnte eyere af øen, en årlig leye af 60 skilling - siger tresindstyve skilling spesis for førmedt søemerkes kongelige norske regjerings marine-departement tilstår for anbringelse og fremtidige vedlikehold på efternevnte fjell. Dette til bekreftelse haver vi med våre underskrifter og vitterligheds-mend forkynt.

Ryvingen pr. Mandal den 25. julye 1825. Fredrik Christoffer Gedde, Salve Rasmussen, Evert Gundersen. De to sistnevnte med påholden penn. Gedde var havne-, kanal- og fyrinspektør og den øverste for fyrvesenet den gang. For der var ingen fyrdirektør da. Denne stilling ble først opprettet i 1842. Som det vil ses av det forannevnte så var leien 60 skilling pr. år den gang. D.v.s. 1/2 spesidaler. Fra 1/1 1877 ble pengebenevnelsen forandret til kroner. En spesidaler ble satt til kr. 4.- Altså ble leien kr. 2.- og det har folk på Ytre Farestad mottatt til og med i år. Kontrakten står uforandret. Men nå vil altså staten innløse grunnen som varden står på, en gang for alle med kr. 140.-- Kontrakten ble inngått i 1825, men først i 1832 stod varden ferdig. Det tok altså 7 år før

varden ble bygget. Kan det skyldes at der egentlig skulle ha vært oppført et fyr på Ryvingen i de år, på samme tid som Oksøy fyr ble bygget. Men så ble Oksøy

fyr dyrere enn beregnet, så der ble ingen fyr på Ryvingen den gang, bare dette sjømerket. Først i 1867 ble det første fyr på Ryvingen satt opp, men det er en annen historie.

A. D.

Brev fra Helga Gundersen, under evakueringen til Udøy, sommeren 1941.

Kjære Ingrid og familie.

Ja det er på den yderste bebodde øi vi lever på, utenfor Sandøi. Her er 4 huser. Det hus vi bor i stod tomt, da eieren er i USA. Men vi er 4 familier i det nu, 6 barn og 7 voksne, så vi er 13 i alt. Det er som på hotellene, hver går til sin dør. Ja det går godt for vi er jo naboer hjemmefra og det er godt det er sommer og varmt. Men det er grusomt - å må gå fra egne hjem. For fortjenesten var liten hjemme, men det er jo ingenting her, så det er godt for folk som har det faste. Men vi har helsa, både oss og dyran. Her er mange som har mistet kjyrene sine av sykdom, men vi har det bare godt. Her er godfrisk sjøluft og godt at få sove og god appetitt. Jeg siger til barna de må ikke spise så meget, ja men vi er jo sultne alltid siger de. Ja det er godt med dem og lengten, men det var fælt de første 3 uger. Jeg og Birger lengter hjem, skulle ønske vi måtte få gå i morgen., men der er vist ingen utsigter til det. -- Ja høiingen den er fæl, og dyr blir den også i år med all motorrenningen. Ja vi er mest forbi av alt slitet. Vi får lov at komme hjem lørdags ettermiddag fra kl. 3 til 9 - og så hjem hertil igjen og så avsted på søndag fra kl. 7 morgen til 9 aften, vist det er veir, og slå og arbeide alt våre muskler og lemmer kan. Og av og til mandag, men så må vi ikke nærme oss øia de andre dager. Ja det er som en øde ørk hjemme, der er en katt som kommer og tager mot oss. Vi kokte kaffikjelen i strandsteinan og satt og spiste på trappesteinen, så det er en p røvelse. (Dørene var låst og forseglet - red.) Forrige søndag kokte jeg kaffelars i gryte ute i den store myra. Da var kl. 11 om formiddagen. Jeg måtte legge hendene sammen og syngte som sæterjenta: Gud give at snart det lakkert mot høst, Gud give jeg atter var hjemme. - Birger og en mand herfra gikk og slo gras og Bodhild gikk og breide høiet med rive og Tor-dis plukket bær og Herbert sat hos mig og sang på, norske mand i hus og hytte ... Det er hans vers. Folk de klapper i hendene når de hører han synger. Og det var folk fra alle øier og byen og hjalp, så det vrimlet alle plasser. Vi har 3 store hesjer og 23 byrer høi tok Birger og jeg, nu søndags ettermiddag. Det har været så dårlig veir, så det var kleint at tage ind. Men nu er det jo inde og det er jo høi til vinteren. Men vi har en hel masse igjen at slå ned, så vi har mange svette rygger til, når vi må arbeide på sliig en tid. --- Der er 4 gutter i huset her ved siden som er med og mänden og motoren deres har vi. De er så snilde og villige og greie mod oss. En av dem er Bodhilds lesekamerat, de blev konfirmert sammen. Så de har det så knagende greit ungdommen her. De fisker og holder moro. De har grammofon på låven og radio inne, og de kommer til at langede sig ihjel når de blir alene igjen. Ungdommen kommer hertil fra de andre øier og koser sig her ute. Der har aldri vært så mange ungdommer på denne øde øi som nu som nu i de lyse deilige sommerdage. Det har vært kraftig tordenveir, men det agter vi ikke stort på, for det vet vi kommer fra den som regjerer endnu.

For vi hører og er vant til noget andet -- Ja, ja, det store spørsmål, når er det slut? --- Ja du det skulde være moro at få en prat med dig for en har jo lit av vert at fortelle i disse tider. Det er som penn og papir ikke rekker til -----

Hildur er dårlig og for mig at se tror jeg ikke hun kommer over dette. Jeg talte med hende i dag og så hende. De bor på en øi som heter Landø. De har svigermøder der. Det er i et pent hus hos et ungt barnløst par, så de har det stille og rolig. Vi må ro over en lang styg fjord, så vi får ikke besøge bestemor tit. Ja det er ikke rart at være syg og gammel i tider som disse.

Ja det går på klær og fottøi nu her ute og til byen kan vi ikke komme annet end visse tider, og vondt er det at komme fram. Men bare vi måtte komme hjem snart. Det klør i hendene når jeg tenker på hva en har at gjøre både i hus og mark og have og alleting.

En av nabokonene er blevet søvnløs og er svært nedfor av dette som kom på. Ja en blir jo nedfor mange gane, men en må jo bruke forstanden. Jeg takker for at jeg har mand og barn og leve for. En må jo ta dagene som de kommer, det er noget vi skal ha at gå igjennom, men følt er det. Vi arbeider her for naboerne på øia, så fordriver det tanken. Når hjemlengselen kommer må Herbert og jeg op på en stor hei, for der kan vi se Høgevarden hjemme og da blir det bedre. Så sitter vi der og prater - det er mange spørsmål i slike karer. ---

Ja nu må jeg slutte, håber du snart skriver til os på denne ensomme yterste nøkne øi. Hilsen fra oss alle sammen til dere alle 3 og hilsen fra bestemor Søverine. Spesiell hilsen til Inger Johanne fra Bodhild og Tordis og gratulære med eksamen, det gik jo flott. Masse hilsninger fra Birger og mig, Helga.

Gundersen - Yre
Farestad.

fra s. 4, Båtvett ...

Og så skal en selvfølgelig vise båtvett. Det gjelder både med hensyn til fart, manøvrering og oppførsel i båt i det hele tatt. Ingen uvettig kjøring i trange

og innelukkede farvann bl.a. Og med denne lille henstilling ønsker vi alle og en hver, en riktig god sommer i vår Sørlandske skjærgård.

SMÅNYTT FRA ØYA

Skjernøydagen er bestemt til fredag 10. juli, kl. 1400, ved Skjernøy skole. Det blir loppemarked med auksjon, kakeutlodning, tombola, krabbesalg, ridning osv. Og en vil også prøve å framføre noen av nummerne fra Skjernøyrevyen. Så kjære lesere av Skjernøyposten, sett allerede nå av fredag 10. juli. Det vil bli solgt kaffe, brus, is, boller og nystekte vafler, så ingen bør gå sulten hjem. Hvis noen på, eller utenom øya har ting til loppemarkedet, så kontakt en av oss: Harry Larsen, Farestad, Reimert Berge, Berge, Esther Vågsvoll, Rosnes, Karin Abrahamson, Valvik og Georg Wälvick, Dyrstad. På øya vil vi gå rundt

til hver husstand, så sett i gang og rydd fra sjøbuå, kjeller og loft, så kommer vi og henter. Forrige gang ble Skjernøydagen en kjempesuksess og det håper vi på denne gangen også. -----

Fredag 1. mai kom en haglbyge over deler av øya, med kjempehagl. Noen av haglene var store som sukkerbiter, og det ble målt hagl med diam. på 1,5 cm. Det ble hvitt overalt på et øyeblikk. Et skjeldent naturfenomen. ---

Gjøken ble hørt i år den 10. mai, men 'tedna' var før ruta, den 28. april. Vanlig tid er 4. eller 5. mai. -----

Johan Dyrstad døde like før påske, etter en tids opphold på sykehus. Johan var döv hele sitt liv, men vi minnes ham for hans alltid gode humør. Han var en sliter til å arbeide. Da han gikk inn i pensjonistenes rekker, etter at han i en årrekke hadde vært skredder inne i Kr. sand, arbeidet han på gården tidlig og sent. Han spadde jord og bar stein. Han hadde mange venner blandt i døve i Kristiansand, og en døveprest forrettet ved hans begravelse i Mandal. Vi lyser fred over hans minne. --

Årsmøtet i Skjernøy Handelslag i mars viste et bra driftsår i 1980. Omsetningen var oppe i ca. 900.000 og det er en bra stigning siden forrige år, selv prisstigningen tatt i betraktning. Det var også et akseptabelt overskudd, så situasjonen ser noe lysere ut. Men vi vil likevel gjerne oppfordre alle på øya, både fastboende og turister til å bruke vår nærbutikk, så vi kan få beholde den også i framtida.

Bestyreren, Bjarne Byremo, sluttet sist sommer og forretningen ble drevet fram til nyttår av Åse Bornøy og Marit Berge, med noe hjelp. Selvbetjeningen synes å virke svært greit.

Etter nyttår overtok så vår nye bestyrer Anna Oslie, driften. (Oslie er altså en ny familie, som har bodd i Kurt Dyrstads hus en tid. De kommer fra Nordvestlandet og består av mannen Charles og konen Anna og deres tre mindreårige barn. Vi ønsker dem alle velkommen til øya og vi ønsker henne velkommen som bestyrer på butikken).

Styret på butikken består av: Torgeir Berge (form.), Leif Jenssen, Åse Bornøy og Alf Walvik. -----

Vi ser at Mandal er blitt vasket fra topp til tå, men Skjernøyfolk har heller ikke ligget på latsiden. Her en kveld gikk de 'mann av huse' for å rydde opp langs veien, også rundt øya.

Det var ikke smøtteri med plast og annet søppel som ble tatt opp. Det var Skjernøy Vel som stod for aksjonen. -----

Den som trodde at Reidar Jenssen (tidl. sørlandsmester) hadde gitt opp som skøyteløper, må nok tro om igjen. Han stilte opp for sin skøyteklubb Oddersjø i vinter, og var ikke snauere enn at han senket alle sine personlige rekorder og fikk ærespris og heder fra sin gamle skøyteklubb. Han regner med å komme sterkt tilbake i vinter. Godt gjort av Reidar, som i år rundet de 40. -----

Vi vil få gratulere Åse og Helge Bornøy med en datter nå i mars. -

En fødsel litt utenom det vanlige skjedde da en liten Skjernøyjente for første gang så dagens lys utenfor Falconbridge i Kr. sand, mens moren lå i Falkens ambulanse på vei til fødeklirikken, med hylende sirener. Det har blitt skjemtet litt om at jenta burde få hete Falcoline. Foreldrene er Marit og Svein Berge, som bor i Glova, i Norges sørligste hus. De beklager at fødeklirikken i Mandal er nedlagt, da ville i allefall Marit ha kommet fram i tide. Heldigvis gikk alt med fødselen bra, med assistanse av en av sykepasserne. Vi gratulerer. ---

Siden sist har det flyttet inn to nye familier i hver sine nye hus på øya. Det er Bjørg Sylvi og Steinar Greipsland med sønnen Ronny som har flyttet inn i Valvik. - Og så politibetjent Roald Syvertsen (sønn til Arnfinn) med sin kone Anne Grethe og deres to barn, som nå bor ved hengebrua på tidligere Sigrid Karlsens eiendom. De har bygd om på det gamle huset og bygd til nytt og får nå sikkert et riktig fint sted der. Vi ønsker dem alle velkommen til øya. -----

En gammel fyrmann, Guttorm Jensen, har takket av nå i vår etter 40 års tjeneste i fyrvesenet. Han begynte sin tjeneste på Songvår fyr i 1941 og han har tjenestegjort tilsammen 26 år på dette fyret. Han har også vært på Odderøy og Hombersund fyr, som da var familiestasjoner. Etter at Songvår fyr ble tørn-stasjon, bodde de en tid i hans barndomshjem på Farestad, til de bygget nytt hus litt øst for skolehuset, hvor de når bor. Han nyter nå sitt otium i dette hjemmet sammen med sin kone Birgit. Vi ønsker ham en riktig god pensjonisttilværelse i årene som kommer. -----

Theo har vært på vingene igjen. Denne gangen helt til Japan, hvor hun besøkte sin nevø, Torleif Haugen, som er skipper og har tilsyn med et nybygg der nede. Det har sikkert vært en fantastisk tur, som vi kanskje får høre litt om senere. -----

Det er nå kommet opp nye farts-skilt som viser 50 km. sone fra midt i Bergsdalsbakken til Saltvolla og 40 km. videre derfra og til Ytre Farestad. Dette er noe som etter vår mening har vært påkrevd en lang tid. Det er også kommet et navneskilt på Ytre Farestad som heter Farestadveien.-----

Det har vært et gammelt kjøleskap på skolehuset, men dette har nå streiket. Hvis det er noen som har et kjøleskap dere ikke trenger, vennligst henvend dere til en av skolehusets styre: Karin Abrahamsen, Georg Walvick eller Harry Larsen. -----

Det var altså 4 konfirmanter fra Skjernøy i år, og 3 av disse var fra Rosnes. Det har ikke skjedd på mange, mange år. Det var: Berit Jacobsen, Jørn Vågsvoll og Kai Karlsen. Den fjerde var Jan Harald Syvertsen, Ytre Farestad. De ble konfirmert på kapellet av res.kap. Hallingstad. -----

Det ble en sur og kald vår. Ikke bare i mars, men ut hele april og de første dagene av mai. Men den 10. mai kom sommervarmen. Og da spratt lauvet fort også, så til 17. mai var bjørka fullt utsprunget. Siden har det vært ganske varmt og godt og da vi har hatt bra med regn, spirer og gror det alle steder. Ja det er en herlig tid vi har foran oss, og vi håper på en virkelig ekte fin Sørlands-sommer. - Det blir turer i båt og turer i bil, og mange vil nok også sette kursen mot utlandet. Men vår egen øy og nære skjærgård kan også by på fin avkopling. -----

Vi ønsker alle våre lesere en riktig god sommer. Her på vår øy, rundt om i vårt vidstrakte land, og hvor enn dere ellers måtte befinne dere.